

[Wihjelm]

modtager andel af udbyttet fra en virksomhed, så er det indkomstskattepligtigt. Her anviser så de dygtige advokater, at man bare skal lade være med at lave en regel om, at fonden modtager en andel af udbyttet. Der står ikke noget om, at det er skattepligtigt, hvis man modtager en andel af omsætningen, en fast procentdel eller promilledel af omsætningen. Så er det ikke ulovligt, så har man skattefordelene. Det gør man rent faktisk. Det vil jeg gerne takke hr. Glistrup for at have medvirket til opklaringen af.

Det er klart, at fonde driver erhvervsvirksomheder og samtidig får de fordele, der knytter sig til, at de ikke må drive erhvervsvirksomheder. Hvis hr. Hagen Hagensen og andre mente noget med deres velvilje over for at stoppe unddragelsesfiduserne, så måtte han i hvert fald føle sig fanget af denne selvmodsigelse. Han troede måske, at det ikke lod sig gøre, men fondene bliver alligevel brugt på den måde.

Hvis jeg må fortsætte fra før, så bestred hr. Hagen Hagensen, at vi havde ret, når vi skriver: hovedmotivet til alle disse fondsdannelser er omgåelse af skatte- og afgiftsbestemmelser. Jeg ved ikke, om det er ordet omgåelse, hr. Hagen Hagensen ikke kan lide, men at bestride, at hovedmotivet til alle disse fondsdannelser, der intet almennyttigt formål har – og det er jo de fleste efterhånden – er at slippe billigere skatte- og afgiftsmæssigt, det fatter jeg ikke at nogen kan gøre. Der er ikke noget kriminelt i det, for man har været for sloppy herinde, man har ikke vedtaget regler for det, man har ladet det gro, som det bliver sagt, så det er altså lovligt. Det er klart, at det er disse selskabsadvokaters fornemste pligt at anvise, hvordan man slipper billigst muligt fra skatte- og afgiftsbestemmelserne osv., og det gør man altså ved disse fonde. Det er af alle de motiver, der er ramset op i disse artikler, det mest kontante, det mest præcise, det mest motiverende simpelt hen.

Hr. Bollmann var inde på, at han og andre havde fået udleveret diverse materiale om begrebet citatfusk. Det er korrekt, det har jeg også fået. Jeg kunne godt lide at vide, om hr. Bollmann har fået noget som helst eksempel på citatfusk. Har han fået anvist ét eneste eksempel på, at vi har citeret ukorrekt i bemærkningerne? Det har jeg nemlig ikke fået.

Hr. Bollmann havde noget imod, at vi brugte ordet skattecirkus, det var for upræcist osv. Det er det nok også; til gengæld er det jo præciseret i teksten, hvad det er for paragraffer, det går på, hvad det er, der skal ændres, og i hvilken retning. Jeg synes, det er lidt besynderligt at anlægge et partis holdning til disse temmelig afgørende skatteproblemer ud fra, om man kan lide ordet skattecirkus i overskriften på et forslag, eller om man ikke kan lide det. Men det er selvfølgelig heller ikke det, der er bestemmende for CD. Det var ligesom noget, der skulle have det til at fortone sig lidt, ikke?

SF vil jeg takke for de pæne bemærkninger fra hr. Ole Olsen. Han syntes, det lød så selvfølgelig, når vi sagde, at der ikke var gjort noget siden. Det lyder måske også grimt, man det er jo den sørgelige kendsgerning. Der er faktisk ingen, der har rørt ved de tre bestemmelser, som vi påpeger, siden der blev rørt ved dem i samlingen 1970–71. Det kan vi så blive enige om at beklage, måske.

Jeg kan ikke rigtig forstå, at SF ønsker at afvente, om dette kan klares over retspraksis, når vi nu ser en landsretsdom osv. Det er der jo ingen som helst udsigter til. Man kan få skærpet en bod eller noget i den retning, men en virkelig kendelse om, at ikke bare den anvendelse, som den pågældende person gjorde af det, men generel anvendelse – også hvis det er skræddersyet, som Kristian Mogensén siger, og også hvis pengene er til stede – det venter SF da vel ikke. Jeg kan ikke se, at det kan være nogen grund til at vente med at gribe ind over for disse ting.

Både SFs og DKPs ordfører sagde, at de med hensyn til fonde er villige til at gå længere, end det er foreslået her. Det skal vi ikke have noget som helst imod. Vi åbner selv den mulighed i bemærkningerne til sidst. Hvis det ikke kan lykkes at stoppe misbruget, hvis man vil holde den lille dør på klem for de egentlige almennyttige fonde, så foretrækker vi også skattepligt over hele linjen. Vi nævner også, at der i virkeligheden er noget urimeligt i, at det er folk, der har kapital, der skal bestemme, hvordan kulturpolitikken skal være, hvordan sportspolitikken osv. skal være. Men vi ville ikke have noget imod at holde den dør på klem, hvis det kunne lade sig gøre, uden at det åbnede for noget misbrug. Det er nok meget tvivlsomt, om man